

Zaznamba delov kakenga zemljeknjižnega tela se more vjemati z zaznambo v katastru in v katasterski mapi.

V napisu imovinskega lista se ima navajati dose-danja zemljeknjižna zaznamba zemljeknjižnega tela, ako jo ima, oziroma njegovih delov, kakor tudi kateri obče znani priimek; tukaj se ima tudi razvidno storiti, ako je zemljeknjižno telo v razmeri različni od popolne lastnine.

§. 7. Vsaka prememba v zapopadku imovinskega lista, katera je nastala po vpisu v kakem drugem listu, se mora službeno razvidna napraviti v imovinskem listu.

Ako se zemljiška služnost vpiše v vložku služne (podložne) imovine, se mora ta služnost, kakor tudi vsaka prememba v vpisu ob enem z vpisom službeno razvidna napraviti v imovinskem listu gospodujoče imovine.

(Dalje prihodnjič.)

Gospodarska skušnja.

* *Zoper hrošče ali kebre.* Letošnje mrzlo in deževno vreme utegne tudi hroščem ogreniti spomladansko veselje. Če bi pa vendar pozneje prišli in se hoteli za zamudo odškodovati, razglasimo priprost pomoček zoper nepovabljenе goste, kakor smo ga v nekem listu našli. Vzame se namreč sod, kateremu se na enem konci dno izbije, na drugo dno pa ponoči svetilnica postavi v sod, da od mraka do jutra gori. Od zgoraj se v sodu napravi kolobar iz smolenice (Theer). Luč privabi hrošče v sod, smola jim pa letavke osmoli, da ne morejo več vzleteti. Nekaj jih obleži v sodu, še več pa zunaj, ki se potem lahko pokončajo. Če se to nekatere noči ponovi na več krajih, bode ves okraj mrčesa precej rešen. Smolenico nadomestuje tudi vsak drugi klej ali lim.

„Slov. Gosp.“

Slovansko slovstvo.

* *Kratek poduk o zemljišču, c. kr. slovenskim vojakom v poduk. II. priloga h knjigi „Bojna služba“. V Celovcu 1874. Založil A. Komel.* Za čast Avstrijskega vojaštva ravno tako, kakor za blagor svoje domovine zavzeti c. kr. stotnik gosp. Komel je ravnokar knjižico, ki je pod gori navedenim naslovom, na svitlo dal v Celovcu in je namenjena poduku našim rojakom, ki v vojski cesarja našega služijo. Podučuje jih namreč poznati zemljišče, ki ima kaj mnogovrstni vpliv na boj, in sicer:

1. zavira prostovoljno pomikanje vojske, na priliko skozi grape in debra (Schluchten), čez globelji (Vertiefung) in jame, prek rek in močvirja;

2. zakriti zamore bojnike, da jih sovražnik ne vidi, tako na pr. za grmovjem in živim plotom, za žitom itd.;

3. zavaruje domače vojake pred sovražnimi krog-lami, na pr. za gorami, zagrajami in zasipi;

4. s tem, da so nekateri deli njegovi (zemljišča) viši od drugih (dominiren).

Ako voditelj naštete lastnosti zemljišča prav porabi, to je, se po njih ravná, pomnoži vspeh lastne vojske, vspeh sovražne pa jako skрати.

Knjižica razdeluje to poznanje zemljišč na 3 dele: 1) popis gorá (orografija); 2) popis vodá (hidrografija); 3) popis krajev (topografija).

Goré na pr. popisuje tako-le:

Manjše višine zemljiščinega površja so gorice ali holmci; pravijo jim tudi brda (Hügel). Veče višine so gore (Berg).

Gore, ki so med seboj sklenjene, se imenujejo gorovje ali pa gorstvo (Gebirge, Gebirgskette). Če so gore čez 6000 čevljev (1900 metrov), imenujejo se visoke gore (Hochgebirge). Venožje ali podgorje

(Fuss) je spodnji del hriba. Najviši deli se imenujejo teme (Scheitel), koki, kope (Kuppen), vrhi ali vrhunci (Gipfel), slame ali greben (Kamm) in hrbet (Rücken).

Strani (Seiten) gore se imenujejo boki ali po-bočje, rebro ali breg, brežina, plazovina (Gehänge, Abdachung, Böschung).

Plane višavine ali ravnine na gorah imenujemo visoke planote, platô (plateaux).

Isto tako kratko a jasno v lepi slovenščini vodé in kraje. — Res, veselje je čitati drobno knjižico ne samo na stališču vojaškem, temuč podučno tudi sploh za mladino slovensko, kateri razlaga različnosti gorá, vodá in krajev. Pisatelju gre tudi hvala, da je na svitlo dal to delce, ki podučuje slovenske vojake, iz poti spravlja grde grmanizme učiteljem njihovim — oficirjem — in tako čedni slovenski jezik vpeljuje v armado, s tem pa pomaga, da se blagi namen spolnuje, ki ga imajo vsaj nekateri viši. Kdo bi bil pred 20 leti mislil, da oficirji se bodo morali slovenščine učiti — kakor se zdaj prav pridno učijo, ako hočejo više službe doseči. Hvala Bogu, da smo take čase doživeli!

* „*Abecednica s podobami za čitanje i četetje.*“ Risal i pisal And. Fr. Žnidarčič, vikar i c. kr. okrajni šolski nadzornik na Banjščicah (Canale-Görz).

Tako se imenuje nova knjižica, ki je ravnokar prišla v tiskarnici družbe sv. Mohora v Celovcu na svitlo. „Abecednica“ ima 22 čednih podob, s katerimi se lanko v petih, šestih dnevih čitati nauči.

„Abecednica“ veljá v tiskarnici, pri pisatelju in v bukvarnicah 30 krajc. Kdor jo hoče po pošti prejeti, dodá še 2 kr. za poštnino. Ako bi pa kdo 10 „Abecednic“ pri pisatelju naročil (z nakaznico), ne plača poštnine od njih.

„Abecednica“ je namenjena učiteljem i učiteljicam, pa tudi očetom i materam, ki želé svoje dete v čitanji i četetji vaditi. Sčasoma mora do tega priti, da bode vsaka mati učiteljica, pa vsaka hiša začetna učilnica.

Tje méri „Abecednica“.

A. F. Ž.

Zabavno berilo.

Moj pès.

Smešnica, spisal J. Aléšovec.

(Dalje.)

Ko vstopim v kavarno, pridrvi kakih pet ali šest bivših mojih sošolcev k meni, mi stiskajo roko in spravijo med-se k okrogli mizi. Kazali so vsi veliko veselje, da mene „filistra in pol-kmeta“ zopet vidijo.

„Smo hoteli že vsi skupno“, prične eden izmed družbe, „napasti te v gnjezdu tvojega „starega“; toda zdaj, ko si tu, boš pa tukaj dal za par bokalov, saj si gotovo prinesel veliko mošnjo seboj, katero ti je „stari“ dobro natlačil. O, tvoj „stari“ ima gotovo še plesnjive dvajsetice, tolarje, cekine in enak drobiž, katerega naši žepi ne držé. Za zdaj te ne moremo drugače počastiti, kakor da plačaš to, kar smo tukaj popili in pokadili. Potem gremo malo po biljardu dregat, da se nam kosilo vsede, potem pa hajdimo k zali Marjetici, saj jo še poznaš, ne?“

In ko jaz odmajem z glavo, nadaljuje drug:

„O, se vé, da jo poznaš tisto punčko, ki je nasproti šoli prodajala kostanj, kruh in enako robo! Zdaj je kletarica in — pri moji veri! — ni je bolj zale po vsem mestu. Pa saj jo boš sam videl.“

To se vé, da me nekdanji sošolci niso pustili od sebe; ostati sem moral pri njih in iti ž njimi k zali Ma-